

130 jaar Esperanto

In 1878 was een jonge Pool, Lejzer Zamenhof genaamd, danig onder de indruk van de spanningen in zijn land tussen Polen, Duitsers en Russen die naast elkaar leefden zonder elkaar te begrijpen, dat hij over een universele taal begon na te denken. In 1887 publiceerde hij zijn eerste manifest, dat de basis werd voor een *Lingvo Universala*. Hij bracht het manifest uit onder het pseudoniem *Doktor Esperanto* (Letterlijk "De dokter die hoopte"), waarna zijn naam al snel met deze nieuwe taal werd geassocieerd: Esperanto was geboren.

Deze nieuwe taal moest vooral eenvoudig en vlot aan te leren zijn en de bedoeling was dat iedereen die overal ter wereld kon spreken en begrijpen, om zo de contacten te bevorderen.

De esperantistische stroming kreeg de wind in de zeilen en het 1ste wereldcongres in 1905 in Boulogne-sur-Mer, lokte 688 deelnemers uit 20 verschillende landen.

Op 23 en 24 mei 1920 vond in Sint-Gillis het nationaal congres van de Belgische Esperanto-Liga plaats. Vooraf werden de leden van de liga door het College van Sint-Gillis ontvangen.

Bron : Inventaire des archives des Affaires Générales, sous-série des réceptions et cérémonies officielles, dossier n°68.

Aan het einde van de Eerste Wereldoorlog kwam wereldwijd een grote beweging op gang, die ijverde voor vrede en solidariteit. Die mondde in 1919 uit in de oprichting van de Volkerenbond, de voorloper van de VN, wat meteen ook de bloei van het Esperanto bevorderde.

Helaas zetten de opkomst van het nationalisme in de jaren 1930 en 1940, en in de nasleep van de Tweede Wereldoorlog ook de Koude Oorlog, een rem op de ambities van universalisme en naastenliefde, en tegelijk ook op het gebruik van de universele taal.

Met de doorbraak van het internet aan het begin van de 21ste eeuw vindt ook het gebruik van het Esperanto een tweede adem, dankzij gratis online lessen, gespecialiseerde fora en de sociale netwerken.